

var denne halve Million heller ikke medregnet. Herom siges der i Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Lokaler for Østre Landsret, saaledes som Justitsminister Bülow forelagde det: „Regeringen forbeholder sig paa et senere Tidspunkt at fremsætte Forslag om Bevilgelsen af et Beløb til de nye Retslokaler og Kontorers Montering samt til Opførelsen af en Retsbygning i Viborg for Vestre Landsret.“ Dette var altsaa ikke medregnet, ligesom jeg ikke har medregnet det, og det samme fremgaar ogsaa af en anden Prøve, idet jeg kan paavise ud fra de enkelte Poster, hvorledes det gaar til, at de Udgifter, jeg bringer i Forslag til Anskaffelse af Lokaler for Østre Landsret, bliver 300,000 Kr. billigere end det, Justitsminister Bülow havde foreslaaet dertil. Da Sagen er af nogen Betydning, skal jeg tillade mig i Korthed at nævne de enkelte Poster, som er i alt 6. Daværende Justitsminister Bülow foreslog for det første, at Forandring af Domhuset skulde ske for et Beløb af 317,000 Kr. Da nu ikke Landsretten skal presses ind i Domhuset, kan man nøjes med en langt mindre Ombygning, og jeg kan derfor sætte Beløbet ned til 180,000 Kr. For det andet foreslog Bülow Ombygning af Nr. 1 og Nr. 3 i Lavendelstræde; Bygningerne skulde nedrives og bygges op igen, hvilket vilde koste 170,000 Kr. Da jeg nu bringer i Forslag, at vi lader disse Bygninger være det, de er, fordi de i Øjeblikket ikke behøves, da vi flytter her ud i Rigsdagen, bliver de af 170,000 Kr. helt sparet, det er da en sikker Gevinst. For det tredje foreslog Bülow en Ombygning af Ejendommen i Hestemøllestræde for 47,500 Kr., hvilket Beløb jeg kan ned sætte til 20,000 Kr., fordi der nu skal bygges langt mindre der. Saa kommer en Post til, som Bülow slet ikke havde, nemlig de 35,000 Kr. til Ombygning af Rigsdagsbygningen, Udgiftsposterne Nr. 5 og 6 er ens. Men denne Beregning medfører den Besparelse, som jeg har paapeget, 299,500 Kr., saa denne Besparelse er fuldkommen reel. Da Justitsminister Bülow forelagde sit Lovforslag, havde han, som sagt, ikke Beløbene til Vestre Landsret og til Montering af Retterne med. Disse Udgifter kom først frem i en Skrivelse af 26. Marts 1913 til Folketingets Udvalg. Der nævnes de for første Gang. Jeg skal imidlertid gøre opmærksom paa, at jeg nok har gjort mig skyldig i en Fejl, idet jeg mener, at naar en Opgørelse skal være fuldkommen korrekt, maa man lægge 40,000 Kr. til de aarlige Omkostninger,

nemlig til Forrentning af den Million, for hvilken Justitsministeriet skal overtage til Retterne denne Bygning, vi befinder os i. Jeg har gjort opmærksom paa, at vi sparer 40,000 Kr. i Lejeudgifter, som efter Justitsminister Bülow's Forslag skulde ud gives. Dem sparer vi, men paa den anden Side faar Statskassen jo ikke Million, saa vi bør lægge de 40,000 Kr. til som Forrentning af dette Beløb. Men saa er der heller ikke noget som helst i denne Opgørelse, der med Rette kan kritiseres for Tiden. Og saa maa jeg endda sige, at der er ikke pruttet paa Prisen, naar Retterne overtager denne Bygning for 1 Mill. Kr., for jeg gad dog nok se Staten gaa hen og faa 1 Mill. Kr. for denne Bygning. Men det skal vi nu ikke tale om, for det spiller ikke nogen stor Rolle.

Hvad de aarlige Udgifter angaar, skal jeg med Hensyn til Statspolitiet for det første til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) bemærke, at han har Ret i, at jeg ved Fremsættelsen af Lovforslaget gjorde den Bemærkning, at jeg vilde regne med 200 Statspolitibetjente; men Betragtninger, som straks efter, at jeg havde fremsat denne Udtalelse, blev gjort gældende, overbeviste mig om, at man i en overskuelig Tid vilde have nok af 150 Statspolitibetjente, og jeg tillod mig derfor at rette mine Bemærkninger og sagde ved Fremsættelsen af Supplementslovene, hvorledes det forholdt sig, at jeg havde skiftet Mening, og at jeg anser en Beregning med 150 Statspolitibetjente for fuldt forsvarlig. Dette sidste har det ærede Medlem overhørt, men det har heller ikke noget at betyde. Naar vi faar 70 Retskrede, tror jeg, at 150 Statspolitibetjente vil være tilstrækkeligt i lang Tid, og jeg tror, at man for at bære sig praktisk ad end ikke bør begynde med 150 Betjente, men med et mindre Antal, og at man saa bør lade Erfaringen vise, hvor en Forhøjelse af Betjentenes Antal er mest nødvendig, for der, hvor vi først har faaet ansat et vist Antal Betjente, kommer vi ikke nedad igen. Jeg tror derfor, at vi skulde begynde med saadant noget som imellem 100 og 120 Betjente eller maaske lidt flere og saa have en Reserve, man kunde lade Tallet vokse med, indtil det var vokset op til 150, og saa kunde man forhaabentlig blive staaende ved dette Antal i lang Tid. Om Udgiften til disse Statsbetjente har man i Justitsministeriet en Kalkule, som blev udarbejdet, da Loven af 29. April 1913 var til Forhandling, hvor Statspolitiet blev udvidet til 48 Mand, og deraf ved man,